

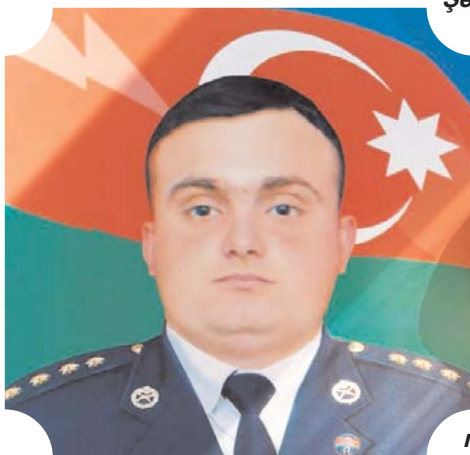
Şahnur atası Şahin Hüsey-nov Polşada hərbi xidmətdə olarkən dünyaya gəlib. 1991 - ci il noyabrın 30-da Belqrad şəhərində. Birinci Qarabağ savaşı başlayanda Şahin Hüsey-nov Vətənə qayıdır, ailəsiylə Cəlilabadın Göytəpə qəsəbə-sindəki Hərbi şəhərcikdə məs-kunlaşır. Şahnur da orta təhsil-inə Cəlilabadın Göytəpə qəsə-bəsində başlayır. Sonra Şahin Hüsey-nov Ağcabədidə və tə-qəüdə çıxana qədər isə Fizulidə hərbi xidmətinə davam edir. Şahnur da Fizulinin Əhmədbəyli kəndindəki Mahmudlu 2 tam orta məktəbində oxuyur. Hərbiçisi ailəsində bö-yüyən Şahnur uşaqlıqdan hərbiçisi olmaq arzusunda olub.

Bu haqda

təkcə valideynləri, dostları deyil, Şahnurun fizika - riyaziyyat müəllimi Narinc xanım da danışdı. Onun Şahnurlu xatirələri ürəyimə doldu, yanaqlarımda iz sal-

kimi də seçilib: intizamı, çalış-qanlılığı, mədəniyyəti, savadı, təşkilatçılığı, cəsurluğu ilə seçilib.

Atası Şahinin əmiləri Böyük Vətən müharibəsində Berlində qədr döyüş yolu keçənlərdir. Ata deyir ki, həmişə ona əmilərimi nümunə gətirərdim. Vətənpərvər ruhda böyüyüb Şahnur. Onunla bir hərbiçisi, bir övlad, bir vətəndaş kimi fəxr edi-

qizla evləndi. Xoşbəxt ailəsi vardı. Torpaqlarımızın azadlığı uğrunda Şəhid olmağa hazır idi. Bu arzusuna da çatdı. Mən bu gün tək Şahnurun anası deyiləm, bütün şəhidlərin anasıyam. Vətən uğrunda döyüşən bütün oğulların anasıyam”.

Nəhmətov İlkin Şahnur Hüsey-novun bölüyündə xidmət edib: "Onun haqqında hamıya danışmaq istəyirəm, hamıya. Şəxsiyyət idi, əsil şəxsiyyət."

Bütün heyətimiz onu sevirdi. İlk hücum keçdi, düşmənin ön xəttini, müdafiə səddini yaran ilk qəhrəman oldu. Döyüş başlamazdan əvvəl bütün əsgərlərlə görüşdü: "Bu günü illərdi gözləyirəm. Xoşbəxtəm.- dedi. Onun düzlüyünə, cəsaratına heyrat edirdik. Onun qanını, bütün Şəhidlərin qisasını aldıq".

XOŞBƏXTLİYİ YAŞAYAN ŞAHNUR HÜSEYNOV

“Vətən uğrunda”, “İgidliyə görə”, “Füzulinin azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunub

dı. İllərdi kəndinin ölüm qoxulu havasını içinə çək-çəkə yaşayır bu mərd azəri xanımı: Bir başqaydı Şahnur. Şagirdlərimi, sənətimi çox sevirem, amma seçilən, ürəyimdə yeri olan şagirdlər olur. O, belə idi. Çox-çox dəyərliydi mənim üçün. Adətən uşaqlara "Kim olmaq istəyirsən?" sualını veririk. Həmişə "general" deyər cavablandırır mənim balam. Ona arada "general" deyirdik. Kapitan oldu. Bilirəm ki, mütləq general olacaqdı. Müharibə bizim kənddən başlayır elə bil. Özüm də məscidin yaxınlığında yaşayıram. Kənddə qalan kişilər idi, yalnız dörd qadın qalmışdıq. İlk yaralılar, şəhidlər gəlirdi. Axsamüstü dayana bilmədim qadınlara "məscidə gedək" dedim. Elə bil hiss etdim ki, mənim Şahnurum ordadı. Onu şəhidlərin arasında görəndə inanmadım. Elə bilirdim Şahnur şəhid olmaz. Ailə ilə münasibətim var. Onlara xəbər vermədim. Yalan olar deyər düşündüm... Bu il doğum gününü onsuz qeyd elədik oxuduğu sinif otağında. Sınıf yoldaşlarından bəziləri döyüşürdü, bəziləri gəlmişdi.

Şahnur Hüsey-novun hərbiçisi olacağını hamı bilirdi.

8-ci sinifdən sonra C. Naxçıvanski adına hərbi liseyə daxil olur, oranı bitirib 2009- cu ildə H.Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbdə təhsil alır. Ali Hərbi məktəbdən sonra 2013-cü ildə taqım komandiri kimi hərbi xidmətə başlayır. 2016-cı il aprel hadisələrində, Lələtəpə yüksəkliyinin alınmasında qəhrəmanlığı ilə fərqlənir. Hərbi xidmətdə olarkən Yubiley medalları ilə təltif olunub. Beləcə arzusunda olduğu hərbiçisi heyatını şərəflə yaşayır...

2017-ci ildə sevib-seçdiyi Gülyaz xanım ilə ailə qurur. Sonra daha bir ad alır: Əlinurun atası.

Taqım, bölük komandiri olub. Taborun qərərgah rəisi

rəm. Övladım Vətən oğlu kimi öz borcunu yerinə yetirib, təkcə ailəsinin deyil, Vətəninin övladı idi. Mərd yaşadı. Qəhrəman kimi yaşadı.

7 yaşlı Şahnurun

himmimizi oxuyarkən çəkilən görüntülərini izlədim. Balaca Şahnurun dəqiq, səliş ifasından çox diqqətimi Şahin Hüsey-novun qürur dolu baxışları, özündən razı üz ifadəsi çəkdi. Ata himnimizi ürəklə oxuyan oğluna elə baxırdı ki. Baxışlarından, üzündən "baxın mənim balaca oğlum Vətən himnini necə böyük ürəklə oxuyur" təbəssümü işıq səpirdi. Bu işıqda oğlunun oxumasından qürurlanan atadan çox, Vətən sevgisindən doğan nur vardı.

Mərd kapitanın anası Hüsey-nova Hədiyyənin sözlərini də heyranlıqla dinlədim: Şahnur tək mənim oğlum deyil ki. Astaranın, Fizulinin - bütün elin övladıdır. Onun dərdi-səri Vətən torpaqları idi. O, bütün arzularına çatmışdı. Oxumuşdu, xoşbəxt ailəsi vardı. Ən böyük arzusu Vətən azadlığını görmək idi.

Həmişə deyirdi ki,

lazım gəlsə Şəhid olaram, amma Torpaqlarımızı azad edə- rəm. O günü görsəm, bütün həyatım mənə tapacaq. Üzürlü sayın, amma "Şəhid olacam" dedikcə deyirdim elə demə. Anayam axı. O qədər inanırdı ki, torpaqlarımızın azad olacağına. Mən o qədər inanmırdım, amma o inanırdı. "Bu arzuma da çatacam" deyirdi. Çox ağır idi övlad itgisi. Bütün dərdlərdən ağırdı. Övlad itirən ananın ürəyi yaralıdı. Sağalmaz bu yara. Amma indi düşünürəm ki, oğlum xoşbəxt oldu doğurdan da, bütün arzularına çatdı. Hamının sevimlisi idi. Yaxşı oxuyurdu, yaxşı övlad idi. Uşaqlıqdan hərbiçisi olmaq istəyirdi, arzusuna çatdı. Sevdidi

2 güllə, 21 qəlpə yarası alan Abbasov Müşfiq: İnsan idi, İnsan. Çox savadlı, işini bilən igid idi. Nə deyim ki? Bütün əsgərlərinə sevgilə, qayğıyla yanaşırdı. Döyüş başlamazdan əvvəl dedi ki, biz çox xoşbəxtik. Qələbə çalacağıq. Bu torpaqları azad edəcəyik. Bundan böyük xoşbəxtlik ola bilməz. Belə cəsur hərbiçilərin sayəsində qələbə çaldıq əslində.

Hər birimizin uşaqlıq arzuları olur

Böyüdükcə arzularımız böyüyür, dəyişir. Kiçik Şahnurun arzusu özündən əvvəl böyümüşdü, dəyişmədi. İnadla "Əsgər olacam. General olacam" - dedi.

"Vətən mənim namusum, qeyrətimdi. Onu sevmirəm sə bütün sevgilərim yalandır" deyirdi kapitan Şahnur Hüsey-nov. Düşmənin güvəndiyi Ohanyan səddini dağıtdı, döyüşlərdə göstərdiyi cəsurluq dastan oldu.

"Vətən mənim canımdı. Elə bilirdim torpaqlarımız yox, canımın parçası düşmən əlindədi. Onu azad etməsəm yarımcan, yarımçıq olacam həmişə. Bütün torpaqlarımızı almalyıq".

Doğru deyir Şahnur. Vətəni bütöv olmayanın özü də paramparçadı. Belqradada doğuldu, Fizulidə böyüdü, Fizuli uğrunda döyüşlərin qəhrəmanı oldu. Düşmənin çox güvəndiyi Ohanyan səddini yarıdı - Qələbəyə yol açdı kapitan Şahnur Hüsey-nov.

Gülyaz xanıma sevgili həyat dostu, Əlinura qürur duyacaq Ata oldu. Şəbnəm və Şəhriyara əvəzsiz qardaş oldu Şahnur. Atası Şahin bəyin dediyi kimi vətənpərvər Azərbaycan oğlu oldu. Anası Hədiyyə xanımın dediyi kimi ən böyük arzusuna çatdı-xoşbəxt oldu.

Bədbəxtlər - özündən əvvəl xoşbəxtliyi ölənlər çoxdu. Özündən sonra xoşbəxtliyi yaşayanlar azdı - Şahnur Hüsey-nov kimi.

Kamələ Abiyeva